

FELICITAT

Sisè durant l'any © Mots per a la família - Jordi Castellet

La mare s'enduu la filla a la missa. Li volia ensenyar una lliçó perquè aprengué a ser generosa. Li va posar a les mans un euro i mig i li digué: «pots triar, una moneda és per a la col·lecta i l'altra és per a tu.» No li parlà res més del tema fins que sortiren de la missa. Aleshores, la mare li demana a la filla a veure quina moneda havia donat per a la capta del manteniment del temple. Respongué la nena: «jo, de veritat, mama, volia donar l'euro, però a l'homilia, he sentit el mossèn que deia que havíem de ser generosos i alegres. Aleshores m'he adonat que jo estaria més alegre si donava la moneda de cinquanta cèntims!»

Déu és vida, amor i felicitat, per això vol que els seus fills i filles siguem com ell, que visquem la seva mateixa vida, amb el seu amor i la seva mateixa felicitat. Jesús ens ho diu d'una forma molt original, com es mostra en el recull de les benaurances (Lc 6,17-20,26). Quatre benaurances i quatre malaurances en el cas de Lluc, a diferència dels vuit desitjos de felicitat que ens presenta Mateu. Es tracta del revés de la medalla, les dues cares de la mateixa moneda: feliços els pobres, feliços els qui passeu fam, feliços els qui ploreu, feliços els perseguits però també ai de vosaltres els rics, els qui aneu tips, els qui rieu, els que la gent en parla bé. L'objectiu és sempre el regne del cel, la voluntat de Déu. Hi ha molts camins per arribar-hi però sorgiran oportunitats per a desviar-se. En tot moment, hom ha de decidir quin és el camí a seguir.

Certament que el recull de benaurances constitueix el programa ideològic de Crist, pel qual ell vol anunciar el regne de Déu en el cor de les persones. Ell mateix serà el pobre, el perseguit, el qui plorarà, el qui passarà gana i set, precisament en la seva passió. De fet, Jesús està anunciant quin serà el camí de redempció per a la humanitat. Jesús passa al davant de qualsevulla experiència humana. Sigui quin sigui el nostre punt de partida, la qüestió que ens pugui arribar a fer patir, Jesús l'ha passada primer. Ell ha vençut la temptació, el mal, el pecat i la mort. Si seguim el seu camí, carregant la pròpia creu, ell ens farà costat per arribar a bon terme. ^{Lc 9,23}

Per contra, els qui es riuen d'ell, els qui van tips quan els altres pateixen gana, els rics egoistes, que deixen de banda els problemes i les necessitats del món, aquests són els qui diuen a Déu quina mesura volen rebre: la mateixa. A Déu pertany el darrer judici sobre l'existència humana. La justícia d'aquest món no és l'última i, per tant, no és la definitiva. Crist indica el camí a seguir per assolir la justícia, que tan sols es pot atènyer per la fe. ^{Rm 3,22}

Al món sempre li costa d'acceptar el programa ideològic de Jesús. Per això ha vilipendiat i degradat el mot de «benaurats» o de «beneïts»; ja no sabem massa com acabar traduint el que Jesús mateix va dir. El que està clar és que ens crida a la

felicitat. La vida humana es pot entendre com una recerca constant d'aquesta felicitat que tan sols l'acompliment de l'Evangeli pot arribar a donar al cor de cada persona.

Sempre val més donar que no pas que t'hagin de donar. Val més ser dels que visiten els malalts abans que no ser dels que t'hagin de visitar. Mentre parlem de progrés i de benestar, en canvi, en molts llocs del món, es mantenen grans diferències que impossibiliten la vida mínimament viscuda per a milions de persones. Hi ha fets i béns que per a nosaltres són normals, assequibles. En canvi, si no en disposéssim, causarien gran malestar. Vivim en un pedaç de món privilegiat pel bé, pel desenvolupament i per la pau. Aquests, però, són dons que convé conservar i cuidar, perquè hi haurà dia en què no seran més possibles.

Més de mil milions de persones en el món viuen en la més absoluta pobresa. Però no és el pitjor, sinó el contrari. En efecte, en molts països succeeix que el 90% de la riquesa està en mans del 10% de la població. Es viu sense els mínims mitjans necessaris per a una vida digna: aigua corrent, cases, hospitals; sense parlar de comoditats com la calefacció, llum, telèfon, televisió. Milions d'éssers humans es moren de fam, intenten travessar el *Mare Nostrum* jugant-se moltes vegades la seva pròpia vida i la dels altres. Milions de persones ploren de patiment, per falta de medicines bàsiques, de serveis mèdics, de tractament contra malalties terribles com la lepra i la sida. Milers de cristians i de ciutadans són perseguits, per expressar les seves idees en països de repressió i tirania, molts són torturats i martiritzats.

Mentre el mal i el sofriment triomfen en el nostre món, no viurem del tot les benaurances, destinades a tota la humanitat, a tots els fills i filles de Déu. En aquest sentit, s'elevin les nostres pregàries.

